

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Den 7. januar 2004
JM/db

Sagsnr. 200400622-51

Også sendt pr. mail til aj@ams.dk/kbp@ams.dk

Høringssvar vedr. lovforslag i forbindelse med Strukturreformen på Beskæftigelsesministeriets område

AC har den 1. december 2004 modtaget forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forslag til ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til høring.

AC ønsker i den forbindelse at afgive selvstændigt høringssvar og er bekendt med, at nogle af arbejdsmarkedets parter (LO, FTF, DA og SALA) har afgivet et fælles høringssvar.

Det er AC's opfattelse, at hovedopgaven for beskæftigelsespolitikken er at sikre et vel-fungerende arbejdsmarked gennem forebyggelse af ubalancer på arbejdsmarkedet på kort og langt sigt samt sikre en hurtig og effektiv matchning mellem arbejdssøgende og virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Samtidig står man overfor en række udfordringer, som i de kommende år vil blive større. Det drejer sig om:

- Demografien, hvor et stort antal ældre arbejdstagere i de kommende år forlader arbejdsmarkedet, uden at der er tilstrækkeligt med unge, der træder ind på arbejdsmarkedet
- Fremtidens videnstunge produktion, som kræver en velkvalificeret arbejdsstyrke, der i stand til at omstille sig såvel fagligt som geografisk
- Internationalisering og globalisering af det danske arbejdsmarked

Der er derfor behov for, at man indretter et fremtidigt beskæftigelsessystem, således at det bedst muligt kan løse den beskæftigelsespolitiske hovedopgave ved at tage højde for disse udfordringer.

Det betyder i AC's optik, at beskæftigelsessystemet skal indrettes således:

- At der reelt er tale om et sammenhængende landsdækkende system med mulighed for regional/lokal variation, når dette ikke er i modstrid med den landsdækkende indsats

- At beskæftigelsessystemet og beskæftigelsesindsatsen indrettes på en sådan måde, at der er et optimalt samspil med den erhvervspolitiske, uddannelsespolitiske og socialpolitiske indsats
- At beskæftigelsespolitikken og beskæftigelsessystemet indrettes således, at der er et optimalt samspil med den internationale dimension

Det akademiske arbejdsmarked er kendetegnet ved at være landsdækkende og internationalt.

AC's bedømmelse af det foreliggende lovforslag er foretaget med udgangspunkt i den politiske forståelse fra Beskæftigelsesministeriet af behovet for at kvalitetssikre en tværregional beskæftigelsesindsats for de langvarigt uddannede, der også tager udgangspunkt i de spor, som allerede er blevet lagt ved det landsdækkende udbud af indsatsen fra andre aktører. Denne forståelse var og er forudsætningen for opbakningen til den nye styringsmodel.

For AC var afgørende, at der i forsommeren blev tilkendegivet en forståelse af, at det vil være bindende krav til de nye lokale beskæftigelsescentre om obligatorisk brug af de nye aktører på LVU-området. Det vil sikre, at man i et langt mere decentralt driftssystem får den ønskede "bund" under kvalitetsniveauet og undgår en svingende tilgang til akademikerområdet.

Det foreliggende lovforslag er ud fra en umiddelbar betragtning rummeligt nok til at kunne skabe plads til realiseringen af denne forståelse. Imidlertid holder den umiddelbare betragtning ikke til en mere kritisk bedømmelse, hvor man anvender en "indskrænkende fortolkning" af de valgte formuleringer i de relevante paragraffer og de tilknyttede bemærkninger. Formuleringerne er givetvis valgt for ikke at gøre loven længere end nødvendigt og for at give de nye enheder maksimal fleksibilitet. Men de har samtidig den virkning at der kommer urimeligt meget slør i sikkerheden for en landsdækkende, kvalitativ indsats.

Der ses at være fire kritiske områder, som kan give væsentlige afvigelser fra ovennævnte forståelse af hovedlinien i den fremtidige indsats.

For det første er det upræcist beskrevet, at LVU-området altid skal være omfattet af de i § 32 nævnte fælles landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører. I bemærkningerne nævnes ledige akademikere kun som eksempler på en gruppe, der kunne tænkes på lovgivningstidspunktet.

For det andet er der ved en indskrænkende fortolkning ingen formuleringer eller bemærkninger, der sikrer at alle ledige akademikergrupper behøver at være omfattet af kravene til udbud og dermed den obligatoriske brug af andre aktører.

For det tredje er § 10 formuleret så løst, at det ikke vil være umuligt for de fire regionsdirektører at gennemføre fire ret forskelligartede statslige rammeudbud. Dette vil adskille sig markant fra den landsdækkende helhed, der trods alt præger det nuværende rammeudbud på området.

Endeligt er der ingen formuleringer i lovforslaget, som gør det muligt at afskære lokale beskæftigelsescentre fra selv at give sig i kast med vejledning og aktiveringsprojekter for ledige akademikere indenfor de første 12 måneder af ledighedsforløbet.

AC skal derfor anmode om, at ovennævnte forståelse om et landsdækkende akademikerspor i beskæftigelsespolitikken mere tydeligt afspejler sig i loven eller bemærkningerne hertil.

Fokus på det ordinære arbejdsmarked

AC kan tilslutte sig parternes (LO, FTF, DA og SALA) synspunkt at der skal være fokus på det ordinære arbejdsmarked i beskæftigelsesindsatsen uden geografiske begrænsninger og at der skal udvikles en landsdækkende strategi for overvågningen af arbejdsmarkedet.

Rådenes opgaver

AC kan tilslutte sig parternes bemærkninger om rådernes opgaver.

Bemærkninger til lovforslag om en aktiv beskæftigelsesindsats

I de gældende regler om klageadgang i § 128 er der forskellige formuleringer i forhold til hvem, der er klageberettiget.

En klage kan i alle tilfælde indbringes af parten ”af den som afgørelsen vedrører”.

Derudover fremgår det af den gældende § 128, stk. 3, at AF’s afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan indbringes for Arbejdsmarkedsrådet. De klageberettigede er med denne formulering således ikke alene begrænset til parten ”af den som afgørelsen vedrører”.

Med denne formulering er fx de faglige organisationer og andre med interesse i sager om konkurrenceforvridning også klageberettigede.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har også flere gange udtalt, at bestemmelsen må tolkes således, at også personer og organisationer m.v., som ikke direkte berøres af en afgørelse om konkurrenceforvridning, men dog har en væsentlig interesse i den, vil kunne indbringe en sådan afgørelse for Arbejdsmarkedsrådet.

Den i lovforslaget foreslåede formulering i § 128, stk. 1, betyder en væsentlig indskrænkning i de klageberettigede, idet det foreslås, at klagerne nu behandles efter reglerne i kap. 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det har som konsekvens, at det alene bliver den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage.

AC kan ikke tilslutte sig en sådan indskrænkning, da det betyder, at de faglige organisationer mister en klagemulighed.

Det fremgår af den nugældende § 129, at klager over AF’s afgørelser, der ligger uden for Arbejdsmarkedsrådets kompetence, kan påklages til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Denne klagemulighed fremgår ikke af det fremsatte lovforslag, uanset at det fremgår direkte af bemærkningerne til lovforslaget (p. 23), at klager over andre forhold end afgørelser efter loven eller tilsidesættelse af sagsbehandlingsfejl, fx sagsbehandlingens tilrettelæggelse, kan påklages til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Det følger af kap. 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at når Ankestyrelsen skønner, at en sag har principiel eller generel betydning, kan Ankestyrelsen optage sagen til behandling, og at det er parten, den person, som afgørelsen vedrører, der kan anmode om at få sagen optaget til behandling.

Denne mulighed for en 2. instansbehandling ved Ankestyrelsen ved visse sager/klager over afgørelser fra Beskæftigelsesankenævnet fremgår ikke af det fremsatte lovforslag om en aktiv beskæftigelsesindsats. Denne klagemulighed fremgår alene af lovforslaget om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, som har kommunerne og staten som adressater.

AC foreslår, at denne klagemulighed også fremgår direkte af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I forhold til sammensætningen af Beskæftigelsesankenævnet finder AC, at det er utilfredsstillende, at der ikke er sikret AC repræsentation i nævnet.

AC skal foreslå, at der på lønmodtagerpladsen i Beskæftigelsesankenævnet indføres en "flyvende udskiftning" alt efter, hvilket hovedorganisationsområde klagen vedrører. Afgrænsningen mellem hovedorganisationerne er reguleret via grænseaftaler organisationerne imellem.

AC skal endelig bemærke, skævvridningen i organiseringen, hvor der opereres med fem (5) Beskæftigelsesankenævne men med fire (4) Beskæftigelsesregioner. Begrundelsen for et forskelligt antal regioner fremgår ikke af lovforslaget eller af bemærkningerne og vil i praksis føre til forvirring for brugerne af klagemuligheden.

Personalepolitiske forhold

Vedrørende lovforslaget om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats skal AC for så vidt angår lovforslagets §§ 22 - 26 om delegation til kommunen og overførsel af statsligt ansatte generelt henvise til **vedlagte** notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, lovforslag om revision af den kommunale inddeling, lovforslag om forpligtende kommunale samarbejder og lovforslag om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H:S. Notatet rummer AC's bemærkninger til forslag vedrørende procedurer i forbindelse med strukturreformen. For så vidt angår de personalemæssige og personalejuridiske forhold forudsætter AC således, at omflytning af personale følger de generelle procedureforhold.

Vedrørende lovforslagets § 25 om tjenestemænd har AC dog særligt noteret sig, at lovforslagets § 25, stk. 1, indebærer, at statslige tjenestemænd, som på tidspunktet for afgivelse af en bemyndigelse til en kommunalbestyrelse efter lovforslagets § 22 er beskæftiget med varetagelsen af opgaver, der overføres til kommunen, forpligtes til at lade sig

udlåne fra dette tidspunkt til kommunen i tilsvarende stillinger med henblik på varetagelse af opgaverne i den pågældende kommunes jobcenter. I § 25, stk. 2, er det angivet, at tjenestemanden opretholder den statslige ansættelse og de herfor gældende vilkår under tjenstemandens udførelse af de opgaver, der er henlagt til en kommune efter § 22.

AC skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det - i god tid inden udlån af statslige tjenestemænd skal finde sted - er nødvendigt at få afklaret, hvordan de udlånte statslige tjenestemænds rettigheder sikres i henhold til reglerne om medarbejderinddragelse, samarbejdsudvalg, sikkerhedsudvalg mv, eftersom disse udlånes til at gøre tjeneste i et jobcenter, hvor det er de kommunale regler herom, der finder anvendelse i forhold til de øvrige ansatte i jobcentret.

Herudover fremgår det af lovforslagets § 26, at såfremt en bemyndigelse til en kommune efter § 22 tilbagekaldes finder principperne i §§ 23-25 tilsvarende anvendelse – dvs. de overenskomstsatte "virksomhedsoverdrages tilbage" til staten og udlån af statslige tjenestemænd til det kommunale jobcenter bringes til ophør.

AC finder, at det klart bør fremgå af lovforslaget, hvorvidt det vil være de overenskomstsatte medarbejdere, som i sin tid fulgte med opgaven fra stat til kommune i forbindelse med afgivelse af bemyndigelse efter § 22, der i givet fald skal følge med opgaven tilbage til staten.

Endelig skal AC gøre opmærksom på, at mange af de personalepolitiske og personalejuridiske forhold, der er beskrevet i det **vedlagte** notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen mv. tilsvarende vil gøre sig gældende i en situation, hvor beskæftigelsesministeren tilbagekalder en bemyndigelse i henhold til § 22, stk. 6.

På denne baggrund finder AC, at lovforslagets § 26 ikke i sig selv vil udgøre en tilstrækkelig tryghedsskabende ramme for medarbejderne – hverken i personalepolitisk eller personalejuridisk henseende – i den situation, hvor en bemyndigelse tilbagekaldes efter lovforslagets § 22, stk. 6.

Ved lovforslagene er der ikke afsat yderligere midler til at finansiere omkostningerne ved omlægningerne. Disse forudsættes af regeringen afholdt inden for de nuværende økonomiske rammer. AC skal understrege, at en succesfuld gennemførelse af reformen i vid udstrækning hænger sammen med, at de nødvendige midler afsættes hertil, således at omstillingsomkostningerne ikke skal finansieres indenfor de eksisterende kommunale, regionale og statslige budgetter. Der henvises herved til AC's, LO's, og FTF's henvendelse af 5. oktober 2004 til Statsministeren.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen